

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Per Jansson*
 Härad: *Höke* Adress: *Shottarp*
 Socken: *Skummetör* Berättat av: *Lustar Jansson*
 Uppteckningsår: *1938* Född år *1883* i *Rännestör*

Uppteckningen rör mer sid 1

Medel mot västar 3

Lyktemannen 4

Lyktemannen som ledde väste 5

Ta fröd i från hästar 6

ACC. N:R. 5564

Landskap: *Kalmar*

Upptecknat av: *Per Jönass*

Härad: *Köke*

Adress: *Per. Göt. Jönass*

Socken: *Skummetor*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1938*

Född år *1885* i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Men stark salivavröndring.

En son till Emma Persson i Staffarökyrk
i Rännstivs socken led av mycket stark saliv-
avröndring. I bygdemålet kallas sådan salivav-
vröndring för "säfte" och är ett men. Nämnda kvin-
na använde följande botemedel mot menet. Hon
tog frädga från en häst och lät pojken dricka
detta. Proceduren upprepades på både nej
och nej. Efter den blev pojken full-
komligt fri från sitt men.

5564

ACC. N:R.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Vårtor & utväster, men
 Ett medel att få bort utväster
 och vårtor var, att spotta på fingrarna och
 gnida varje morgon och säga: "Jvi jag vill inte
 ha dig mer."

Sängvälar, men
 Mot detta men fanns inte något
 bot, ombalar Ingrid Gustavsson. En barnmorke
 försökte olika medel, men inget lyckades.

Barn, som skrika sömne.
 Om barn skrika i sömne eller dröm-
 ma, och man ej kan dem till att vakna, skall
 man låta dem få något att dricka, t. ex. valken,
 eller mjölk, och sedan bli de vakna.

Skriv endast på denna sida!

5564
ACC. N:R.

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Botemedel mot värtor.

Om en person hade värtor på händerna, skulle han kunna bli kvitt dem genom denna metod. Han skulle skära ett stycke fläsk och grida det på värtorna, och detta skulle ske både på ny och om. När detta var gjort, skulle han gömma fläskbiten under en jordfast sten. Vårtorna försvunno sedan, när fläskbiten hade ruttnat.

ett allmänt medel, som inte brukar slå fel.

Med hjälp av gräshoppor

Stora gröna gräshoppor, värtbitare, ^{bita} finns sönder värtorna. Sedan växte inte värtorna mer utan föllo sönder och försvunno.

ACC. N:R. 5564

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Ljkte man

Skomakareprästen, Jöns Anderson, från Sand-
vad i Rännstev berättar om ljkte mannen. Han
hade en gång varit i Kövlinge och syft, och på
kvällen skulle han ge sig hem till Sandvad. När
han gått bara en liten bit, kom en ljkte man,
och följde vid hans sida. Den förvillade honom
alldeles, och han kunde näst inte känna igen
platserna, förten han var så väl förrogen med
dem. Det var alldeles omöjligt att komma någon
väg, ty ljkte mannen endast förledde honom fel och
gjorde, att han blev yr i huvudet. Då han gått
många timmar, blev han kvitt ljkte mannen och
kunde då hitta hem.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5564

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Ljutmannen som ledde vibe.

En gång när Janne Nilsson från Nydal,
Edmberga skulle gå hem på kvällen, fick han
följa med en ljteman. Nilsson hade varit Staffans
fop, och när han skulle gå hem, gick han över
Staffenstorps väng. Ljutmannen förvirrade
 honom alldeles, så han visste inte vilket håll,
han skulle gå för att komma hem. Omsider kände
han dock igen platserna och hittade hem. Sam-
ma händelse upprepades en gång senare.

ACC. N:R. 5564

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Ta "tröd" ifrån hästar.

En väbbo (väbbo) hade en underlig förmåga att få hästar till att stå, så att de inte kunde få ur fläcken. I dialekten kallades det att ta "tröd" ifrån hästar.

Denne väbbo var sillkrämare och brukade hämta sin sill i Fockev och Kullen. Under färderna dit, kunde det vara tjogpals med sillaknullen, som hade följe (sillaforer).

Under en sådan sillafora råkade nämnde väbbo i tvist med en daggebjärsbo om vilken, som skulle köra först. Daggebjärsbon kom före, men när han kört ett stycke, stannade hästen plötsligt, och det gick inte att

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5564

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

få den att ta ett endaste steg. Snart nådde värbon honom och hörde följande för honom.

När värbon kommit nästan ända till sin gård, stannade han hästen och gick av vagnen och sa: "Nu kan du få fortsätta färd, för nu har du stått där länge nog." Duggebyrison fick nu sin tröst att gå som manligt, och han fortsatte sin färd hem.